

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 24-01-2020 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Alina Gałęzowska

Protokolant: Małgorzata Szczęsna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17-01-2020 r. w Ś.

sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości B. T.

przeciwko M. B.

o wydanie rzeczy ruchomej

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda B. T. na rzecz pozwanej M. B. kwotę

3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

B. T. w dniu 11.09.2018 r. wniósł pozew przeciwko pozwanej M. B. domagając się nakazania wydania mu rzeczy ruchomych: urządzeń wyposażenia kuchennego (w tym: robota kuchennego marki K. (...), suszarki kondensacyjnej E. (...), lodówki A., zmywarki A.-E. (...), płyty indukcyjnej A.-E. (...), piekarnika A.-E. (...)); pralki L. 8 VarioPefect; sprzętu komputerowego (w tym: komputera (...) I. (...) wraz z akcesoriami; notebooka A. (...). (...); notebooka F. (...); notebooka Samsung R610+Drukarka ML-1); sprzętu elektronicznego (w tym: telewizora Samsung 3D 48" UE- (...); telewizora L. (...)" V. (...); roweru treningowego (...) poziomy Y.); mebli (w tym: mebli P. (...); Szafa T. II, Sofa C.; komplet wypoczynkowy (...) + 1R+ 1R), a także zasądzenia od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu, według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), w ramach której prowadził placówki edukacyjne. W dniu 01.09.2009 r. strony zawarły umowę, której przedmiotem był najem części zabudowanej nieruchomości położonej w M. przy ul. (...) stanowiącej własność pozwanej. Przez cały okres umowy powód na bieżąco regulował wszystkie zobowiązania finansowe wynikające z umowy. Z uwagi na okoliczność, iż od wielu lat pozostawał z pozwaną w związku partnerskim zapłata czynszu najmu następowała, w ramach nakładów finansowych czynionych na nieruchomość pozwanej oraz przekazywanie znacznych kwot na utrzymanie wspólnego gospodarstwa domowego, jak również poprzez zapłatę środków pieniężnych bezpośrednio pozwanej. Pozwana korzystała także z udostępnianej jej przez powoda karty płatniczej z ograniczeniem wykorzystania środków do kwoty odpowiadającej miesięcznemu czynszowi. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej powód nabył sprzęty, urządzenia oraz meble, których wartości szacuje na kwotę 41.467,12 zł. Stopniowo relacje partnerskie pomiędzy powodem i pozwaną zaczęły się pogarszać, w wyniku czego pozwana zainicjowała wobec powoda 17 maja 2017 r. postępowanie o zapłatę z tytułu należności za zaległy czynsz w kwocie 288.000,00 zł oraz bezumowne korzystanie z nieruchomości w kwocie 240.000,00 zł. Następnie w drugiej połowie grudnia 2017 r. M. B. zablokowała B. T. korzystanie z nieruchomości uniemożliwiając mu odbiór znajdujących się na terenie placówki rzeczy. Powód kilkakrotnie wzywał pozwaną do wydania rzeczy. Wezwania te, okazały się bezskuteczne. Zdaniem powoda pozwana bez jakiegokolwiek tytułu prawnego w dalszym ciągu włada ruchomościami stanowiącymi jego własność, narażając je tym samym na zużycie i uszkodzenie.

Jednocześnie w pozwie powód wniósł o zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych z uwagi na toczące się przed Sądem Rejonowym VIII Wydział Gospodarczy ds upadłościowych postępowanie zmierzające do ogłoszenia upadłości powoda.

Pismem procesowym z dnia 15.04.2019 r. swój udział w postępowaniu zgłosił Syndyk Masy Upadłości B. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w upadłości we W..

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu przyznała, że do marca 2017 r. pozostawała z powodem w związku partnerskim, a do grudnia 2017 r. powód prowadził jedną z placówek przedszkolnych w nieruchomości należącej do pozwanej. Zaprzeczyła jednak, jakoby w jej posiadaniu znajdowały się ruchomości należące do powoda. Podała, że powód wyprowadził się z domu tuż po rozstaniu zabierając ze sobą wszystkie rzeczy osobiste oraz ruchome, w tym sprzęt elektroniczny. Dalej dodała, że przed zgłoszeniem wniosku o ogłoszenie upadłości B. T. prowadził trzy placówki przedszkolne i jedną szkolną, a ujęte w spisie środków trwałych sprzęty i wyposażenie dotyczyły łącznie wszystkich placówek. Zdaniem pozwanej nie sposób zatem określić, w której placówce znajdowały się wskazane sprzęty. Podała również, że już po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości i ustanowieniu nadzorca sądowego powód oddawał sprzęt AGD do komisji (...) prowadzonego przez B. P. (1). Jako bezzasadne uznaje twierdzenie powoda, że jest w posiadaniu należących do niego ruchomości, które służyły do prowadzonej przez niego działalności. Twierdzi, że powód nigdy wcześniej nie zwracał się do niej o wydanie rzeczy. Zaprzeczyła również, aby otrzymała wezwanie do wydania rzeczy datowane na dzień 22.12.2017 r. Zaznaczyła, że posiadane przez nią sprzęty RTV, AGD oraz rowerek treningowy zastały zakupione z jej środków i stanowią jej własność. W załączeniu pozwana przedłożyła potwierdzenia płatności dokumentujące poniesione przez nią wydatki na zakup powyższych ruchomości.

Zarządzeniem z dnia 28 lutego 2019 r. wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych został zwrócony z uwagi na brak uzupełnienia braków formalnych wniosku w wyznaczonym terminie.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

M. B. i B. T. w latach 1990-2017 pozostawali w związku partnerskim. W okresie wspólnego pożycia strony zamieszkiwały w M. przy ul. (...), w nieruchomości stanowiącej własność pozwanej. Na terenie nieruchomości posadowiony był również drugi budynek o charakterze gospodarczym.

Dowód: przesłuchanie powoda A. T. z dnia 17.01.2020 r. –k. 109-110

Powód od dnia 1 lutego 2008 r. prowadził działalność gospodarczą (...) Centrum (...) z siedzibą we W..

Dowód: wydruk z CeIIDG k. 12

W dniu 01.06.2009 r. M. B. zawarła z B. T. umowę dzierżawy nieruchomości położonej w M. przy ul. (...) zabudowanej budynkiem gospodarczym. Dzierżawca zobowiązał się zaadoptować budynek na niepubliczną placówkę przedszkolną. Strony ustaliły, że czynsz zostanie ustalony w terminie 30 dni od dnia zakończenia prac budowlanych związanych z przebudową i adaptacją obiektu do otwarcia niepublicznej placówki przedszkolnej. Umowa została zawarta na okres 10 lat z możliwością przedłużenia tego okresu o kolejne 5 lat, z możliwością jej rozwiązania przez każdą ze stron z zachowaniem 6-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Wyzierżawiający uprawniony był do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym bez zachowania terminu m.in. jeżeli dzierżawca zalegał z płatnościami czynszowymi lub płatnościami za świadczenia dodatkowe za dwa pełne okresy płatności.

Dowód: umowa dzierżawy z dnia 01.06.2009 r. – k. 9-10

W dniu 02.01.2014 r. strony zawarły aneks do umowy dzierżawy nieruchomości z dnia 01.06.2009 r. ustalając wartość miesięcznego czynszu za dzierżawę nieruchomości wraz z terenem przyległym i ogrodem w roku 2014 na kwotę 12.000 zł.

Dowód: aneks z dnia 02.01.2014 r. do umowy najmu z dnia 01.06.2009 r. – k. 10 odw.

Początkowo relacje partnerskie między stronami układały się prawidłowo. Powód partycypował w kosztach utrzymania nieruchomości. Ponościł wydatki związane z utrzymaniem gospodarstwa domowego. Pozwana korzystała z jego karty płatniczej. M. B. nie pracowała zawodowo, sprawowała opiekę nad niepełnosprawnym synem. Prowadzona przez powoda działalność gospodarcza rozwijała się. Powód prowadził trzy niepubliczne placówki przedszkolne i jedną szkolną w tym: w M. przy ul. (...), na O. oraz w I. we W.. Na wiosnę 2017 r. relacje partnerskie między stronami uległy znacznemu pogorszeniu. W marcu 2017 r. powód wyprowadził się z zamieszkiwanej dotychczas z pozwaną nieruchomości położonej w M. przy ul. (...). Decyzję tę podjął po tym jak pozwana wymieniła zamek w drzwiach wejściowych.

Dowód: przesłuchanie powoda A. T. z dnia 17.01.2020 r. –k. 109-110

Placówka w M. przy ul. (...) wyposażona była w sprzęty i urządzenia niezbędne do jej funkcjonowania w tym m.in.: biurka, szafki, komputery. W nieruchomości znajdowała się również kuchnia wyposażona w sprzęty AGD, w tym m.in. w zmywarkę.

Dowód: zeznania świadka M. Z. z dnia 22.11.2019 r. –k. 81-82

W dniu 22.12.2017 r. powód sporządził pismo adresowane do M. B. zatytułowane: „Wezwanie do zaprzestania naruszeń z wezwaniem do wydania rzeczy”. Niniejszym pismem powód wezwał pozwaną, w terminie 1 dnia od daty otrzymania niniejszego pisma, do zaprzestania naruszeń posiadania nieruchomości położonej w M. przy ul. (...) stanowiącej „Niepubliczne Przedszkole (...) oraz wydania nieruchomości pracowników i rodziców wychowanków placówki pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: pismo powoda z dnia 22.12.2017 r. –k. 11

W sporządzonym na dzień 31.12.2017 r. wykazie środków trwałych działalności gospodarczej powoda prowadzonej pod nazwą (...) Centrum (...) ul. (...) widniały m.in. robot kuchenny marki K. (...) (poz. 118), suszarka kondensacyjna E. (...) (poz. 112), lodówka A. (poz. 106), zmywarka A.-E. (...) (poz.103), płyta indukcyjna A.-E. (...) (poz. 102), piekarnik A.-E. (...) (poz. 101); pralka L. 8 VarioPefect (poz. 96); sprzęt komputerowy (w tym: komputer (...) I. (...) wraz z akcesoriami (poz. 121); notebook A. (...) (...) (poz. 120); notebook F. (...) (poz.44); notebook Samsung R610+Drukarka ML-1 (poz. 2); sprzęt elektroniczny (w tym: telewizor Samsung 3D 48” UE- (...) (poz. 111); telewizor L. (...)” V. (...) (poz. 110); rower treningowy (...) poziomy Y. (poz. 105); meble (w tym: meble P. (...) (poz. 107) ; Szafa T. II (poz. 45), Sofa C. (poz. 43); komplet wypoczynkowy (...) + 1R+ 1R (poz. 41).

Dowód: wykaz środków trwałych z dnia 31.12.2017 r. –k. 15-16

Pismem z dnia 09.07.2018 r. powód wezwał pozwaną do niezwłocznego, nie później niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania, wydania wszystkich ruchomości pozostających w posiadaniu pozwanej, a należących do majątku powoda, w szczególności do wydania wszystkich urządzeń gospodarstwa domowego należących do powoda (w tym m.in. robot kuchenny marki K. (...), suszarka kondensacyjna E. (...), lodówka A., zmywarka A.-E., płyta indukcyjna A., piekarnik (...), pralka L.), sprzęt komputerowy (m.in. komputer (...) I. (...) wraz z akcesoriami, notebook A. (...), notebook F. A., notebook Samsung R610 + Drukarka ML-10, sprzęt elektroniczny (m.in. telewizor Samsung 3D 48” UE- (...), telewizor L. (...)” V. (...), rower treningowy (...) poziomy Y.), jak również wszystkich mebli należących do B. T. (w tym zestawu mebli P. 1, Szafa T. II, Sofa C. (...) + 1R+1R). Jednocześnie powód wezwał pozwaną do zwrotu i wydania następujących rzeczy (w tym rzeczy osobistych) i ruchomości należących do niego tj.: wszystkich rzeczy osobistych (odzieży, zdjęć rodzinnych itp.), dokumentów osobistych (w tym: paszportu, dokumentów firmowych, dokumentacji ZUS z okresu od 1992 r. do 2000 r.), obrazów malarzy polskich (K., Chelmońskiego, Z.), złotych monet, srebrnych sztucców, czterech dekoderek telewizji cyfrowej NC +; dwóch sztuk rowerów oraz kosiarki spalinowej do trawy.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 09.07.2018 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 13-14

W tym samym miesiącu B. T. zbył część przedsiębiorstwa tj. placówkę przedszkolną wraz z wyposażeniem znajdującą się we W. E. O. (1).

Dowód: zeznania świadka E. O. z dnia 22.11.2018 r. – k. 83-84

Postanowieniem z dnia 02.08.2018 r., sygn. akt XII Co 95/18, Sąd Okręgowy we Wrocławiu udzielił zabezpieczenia roszczenia B. T. przeciwko M. B. o wydanie ruchomości stanowiących własność uprawnionego, a znajdujących się w posiadaniu M. B. na terenie nieruchomości położonej przy ul. (...) w M., w tym:

- a. samochodu osobowego marki M. (...) o nr rej. (...) i nr rej. (...): (...);
- b. urządzeń wyposażenia kuchennego, w tym: robota kuchennego marki K. (...), suszarki kondensacyjnej E. (...), lodówki A., zmywarki A.-E. (...), płyty indukcyjnej A.-E. (...), piekarnika A.-E. (...);
- c. pralki L. 8 VarioPerfect;
- d. sprzętu komputerowego, w tym: komputera (...) I. (...) wraz z akcesoriami; notebooka A. (...). (...); notebooka F. (...), notebooka Samsung R610 i drukarki ML-1;
- e. sprzętu elektronicznego, w tym: telewizora Samsung 3D 48" UE- (...); telewizora L. (...)” V. (...); roweru treningowego (...) poziomy Y.;
- f. mebli, w tym: mebli P. (...); Szafy T. II, Sofy C.; kompletu wypoczynkowego (...) +1R+1R;

w ten sposób, że zakazał M. B. używania, obciążania i zbywania tych ruchomości do czasu prawomocnego zakończenia procesu w sprawie o ich wydanie.

Dowód: postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 02.08.2018 r., sygn. akt XII Co 95/18 – k. 8

W piśmie skierowanym do powoda z dnia 10.08.2018 r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie z dnia 09.08.2018 r., M. B. zaprzeczyła, aby była w posiadaniu jakichkolwiek rzeczy ruchomych należących do B. T..

Dowód: pismo pozwanej z dnia 10.08.2018 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 50-51

W dniu 23.10.2018 r. B. T. oddał do sprzedaży komisowej – Komis (...) Gastronomicznego T. P. następujące sprzęty: stół roboczy z drzwiami otw. 105 cm x 60 cm x 85 cm; szafę porządkową 50 cm x 50 cm x 180 cm; regał ociekowy perforowany 60 cm x 60 cm x 80 cm; szafę magazynową 2-drzwiową – drzwi otw. 100 cm x 60 cm x 180 cm; szafę chłodniczą RedFox HR 400/S.

Dowód: wykaz sprzętu do sprzedaży komisowej z dnia 23.10.2018 r. –k. 74-74

zeznania świadka B. P. dnia 17.01.2020 r. – k. 105-106

Postanowieniem z dnia 20.12.2018 r., sygn. akt VIII GU 384/18, Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu ogłosił upadłość dłużnika B. T. jako osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą we W..

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 20.12.2018 r., sygn. akt VIII GU 384/18 – k. 34

W KP W. we W. prowadzone było dochodzenie w sprawie przywłaszczenia w okresie od 18.04.2017 r. do 06.12.2018 r. we W. pojazdu marki A. (...) nr rej. (...) o wartości 50.000 zł na szkodę B. T. tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k. Sprawa prowadzona była pod sygn. RSD-3432/18. Postanowieniem z dnia 28.12.2018 r. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2

k.p.c. umorzono dochodzenie w sprawie przywłaszczenia tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k. wobec braku znamion czynu zabronionego.

Dowód: postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 28.12.2018 r. –k. 99 i k. 105-106

W trakcie związku z B. T. pozwana M. B. zakupiła: w dniu 27.02.2015 r. rower marki YORK za kwotę 1.855 zł, w dniu 30.11.2015 r. telewizor marki S. za kwotę 2.899 zł oraz w dniu 18.01.2015 r. sprzęt AGD za kwotę 4.600 zł (piekarnik A. – 1.799 zł, płyta indukcyjna A. – 2.199 zł, zmywarka A. – 1.297 zł tj. łącznie 5.295 zł w tym upust za zepsuty koszyk w zmywarce – 695 zł).

Dowód: potwierdzenie przelewu z dnia 27.02.2015 r. –k. 52

potwierdzenie przelewu z dnia 30.11.2015 r. –k. 53

historia operacji na rachunku bankowym z dnia 18.01.2015 r. wraz z zestawieniem z dnia 22.01.2015 r. –k. 54-55

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 144 ust. 1 i 2 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (DzU z 2019 r. poz. 498, 912, 1495, 1655, 1802, 2089, 2217) konsekwencją ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego jest to, iż postępowania sądowe dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i dalej prowadzone tylko przez syndyka lub przeciwko niemu. Do masy upadłości wchodzi wierzytelności przysługujące upadłemu w stosunku do osób trzecich. Ponieważ postanowieniem z dnia 20.12.2018 r., sygn. akt VIII GU 384/18, Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu ogłosił upadłość dłużnika B. T. jako osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą we W. a rzeczy ruchome, których domaga się powód wchodzi w skład masy upadłości, osobą legitymowaną do działania w imieniu własnym lecz na rzecz upadłego był Syndyk masy upadłości B. T..

Materialnoprawną podstawę roszczenia powoda o wydanie rzeczy stanowił przepis art. 222 § 1 k.c. zgodnie z którym właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą (roszczenie windykacyjne). Roszczenie windykacyjne, zwane również wydobywczym (rei vindicatio) służy właścicielowi przeciwko osobie, która jego rzeczą faktycznie włada, tak więc jego koniecznymi przesłankami jest nie tylko status właściciela i fakt, że nie włada on (sam lub przez inną osobę) swoją rzeczą, ale także fakt, że rzeczą tą faktycznie włada osoba do tego nieuprawniona. Powództwo windykacyjne służy przywróceniu właścicielowi władztwa nad rzeczą, a więc ochronie jednego z podstawowych atrybutów prawa własności. Roszczenie windykacyjne kieruje się przeciwko osobie władającej cudzą rzeczą, bez podstawy prawnej. Legitymowanym czynnie jest właściciel rzeczy, który musi udowodnić, że przysługuje mu prawo własności. Legitymowanym biernie natomiast jest osoba władająca cudzą rzeczą bez tytułu prawnego, za którym z kolei przemawia domniemanie posiadania zgodnego z prawem.

W wytoczonej na podstawie art. 222 § 1 K.c. sprawie o wydanie ruchomości to powód powinien udowodnić, że jest właścicielem rzeczy, których wydania domaga się od pozwanej, której nie przysługuje żaden skuteczny tytuł do władania rzeczami (art. 6 K.c.). Zasadą w postępowaniu cywilnym jest, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 K.c.). Regułę tę potwierdza i wzmacnia regulacja zawarta w przepisie 232 K.p.c., który stanowi że strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd musi zaś wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należało ustalić w pierwszej kolejności, czy B. T., na rzecz którego działał Syndyk masy upadłości, przysługiwało prawo własności rzeczy oznaczonych w pozwie. Zauważyć należy,

że nabycie prawa własności może nastąpić w różnych formach (pierwotne: niezależnie od praw poprzednika np. wywłaszczenie, nacjonalizację, nabycie prawa własności od osoby nieuprawnionej, zasiedzenie, znalezienie bądź pochodne: uzależnione od istnienia prawa poprzednika np. sprzedaż, darowizna, zamiana, spadkobranie).

W ocenie Sądu powód nie wykazał, aby wskazane w treści pozwu rzeczy ruchome tj: rower marki YORK, telewizor marki S., sprzęt AGD (piekarnik A., płyta indukcyjna A. , zmywarka A.)– były jego własnością, a co za tym idzie by mógł skutecznie domagać się ich wydania na podstawie art. 222 § 1 k.c..

Z przeprowadzonych dowodów w postaci potwierdzeń przelewu z dnia 27.02.2015 r., 30.11.2015 r., historii operacji na rachunku bankowym z dnia 18.01.2015 r. wraz z zestawieniem operacji na rachunku bankowym z dnia 22.01.2015 r. wynika, że to pozwana zakupiła w dniu 27.02.2015 r. rower marki YORK za kwotę 1.855 zł, w dniu 30.11.2015 r. telewizor marki S. za kwotę 2.899 zł oraz w dniu 18.01.2015 r. sprzęt AGD za kwotę 4.600 zł (piekarnik A. – 1.799 zł, płyta indukcyjna A. – 2.199 zł, zmywarka A. – 1.297 zł tj. łącznie 5.295 zł w tym upust za zepsuty koszyk w zmywarce – 695 zł). Fakt zapłaty przez pozwaną za sporne ruchomości został potwierdzony przez samego B. T. w trakcie przesłuchania w dniu 17.01.2020 r.

W tej sytuacji twierdzenia B. T., że M. B. zakupiła niniejsze ruchomości za otrzymane od niego środki pieniężne nie mogą przemawiać za uznaniem, że właścicielem tych przedmiotów jest wyłącznie upadły. Za gołosłowne należy uznać twierdzenia powoda, że pozwana nie miała środków pieniężnych na zakup rzeczy ruchomych. Zauważyć należy, że w dniu 01.06.2009 r. M. B. zawarła z B. T. umowę najmu nieruchomości położonej w M. przy ul. (...) zabudowanej budynkiem gospodarczym, a B. T. zobowiązany był do uiszczania na rzecz pozwanej czynszu. M. B. miała zatem stałe źródło dochodu, a zarazem realne możliwości sfinansowania tych zakupów.

O prawie własności upadłego do tych przedmiotów nie przesądza fakt umieszczenia ich w wykazie środków trwałych przedsiębiorstwa. Obowiązek prowadzenia ewidencji środków trwałych określają przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z 26 sierpnia 2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Zgodnie z treścią par. 4 niniejszego rozporządzenia osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie, wykonujące działalność gospodarczą, obowiązane do prowadzenia księgi przychodów i rozchodów mają obowiązek prowadzenia ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych - zgodnie z art. 22n ust. 2-6 ustawy o PIT –oraz ewidencji wyposażenia. Ewidencja środków trwałych i jej prowadzenie jest niezbędne do zaliczania amortyzacji w koszty działalności. Zgodnie bowiem z art. 22n ust. 6 ustawy o PIT w razie braku ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych dokonywane odpisy amortyzacyjne nie stanowią kosztów uzyskania przychodów. Zgodnie z przepisami ustawy o PIT środkami trwałymi są stanowiące własność lub współwłasność podatnika, nabyte lub wytworzone we własnym zakresie, kompletne i zdatne do użytku w dniu przyjęcia do używania: budowle, budynki oraz lokale będące odrębną własnością, maszyny, urządzenia, środki transportu oraz inne przedmioty. Ponadto przewidywany okres ich używania powinien być dłuższym niż rok. Muszą być także wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub umowy określonej w art. 23a pkt 1 ustawy o PIT. Umieszczenie zatem rzeczy ruchomych w wykazie środków trwałych nie wyklucza objęcia tych przedmiotów współwłasnością. Tym bardziej, że rzeczy te nie były wykorzystywane przez upadłego na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą a stanowiły wyposażenie wspólnego gospodarstwa domowego.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił, aby pozostałe ruchomości objęte żądaniem pozwu takie jak robot kuchenny marki K. (...), suszarka kondensacyjna E. (...), lodówka A., pralka L. 8 VarioPefect; sprzęt komputerowy (w tym: komputer (...) I (...) wraz z akcesoriami; notebook A. (...). (...); notebook F. (...); notebook Samsung R610+Drukarka ML-1), telewizor L. (...)” V. (...), meble (w tym: meble P. (...); Szafa T. II, Sofa C.; komplet wypoczynkowy (...) + 1R + 1R) znajdowały się w posiadaniu pozwanej.

W trakcie przesłuchania w dniu 17.01.2020 r. B. T. podał, że nie posiada żadnego dowodu potwierdzającego niniejszą okoliczność. Powyższe nie znalazło również potwierdzenia w zeznaniach świadków, którzy częściowo potwierdzali,

że placówka przedszkolna w M. była wyposażona w określone urządzenia, jednakże nie byli w stanie sprecyzować, czy są to te same ruchomości o których wydanie wnosił powód. Świadkowie nie mieli także wiedzy, co do losu urządzeń znajdujących się w placówce już po jej zamknięciu. Świadkowie nie byli w stanie jednoznacznie stwierdzić, czy urządzenia, w które wyposażona była placówka w czasie jej działalności już po jej zamknięciu pozostały w M., ewentualnie czy zostały przez B. T. rozlokowane w innych prowadzonych przez niego placówkach przedszkolnych. Powód także nie wykazał tych okoliczności.

Zdaniem Sądu wątpliwości co do zasadności powództwa w niniejszej sprawie budzi dodatkowo okoliczność, że placów przedszkolna w M. zakończyła działalność w grudniu 2017 r. Tymczasem pierwsze wezwanie do wydania ruchomości B. T. skierował do pozwanej dopiero w dniu 09.07.2018 r., a zatem po upływie 1,5 roku od utraty posiadania przedmiotowych ruchomości. Wprawdzie B. T. przedłożył pismo z dnia 22.12.2017 r. zatytułowane: „Wezwanie do zaprzestania naruszeń z wezwaniem do wydania rzeczy”, jednakże z akt sprawy nie wynika, aby powyższe pismo zostało kiedykolwiek pozwanej doręczone. Co więcej, pozwana stanowczo zaprzeczyła, aby B. T. wcześniej zwracał się do niej o wydanie ruchomości.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy dowody z dokumentów prywatnych, niekwestionowanych przez żadną ze stron. Sąd uznał za wiarygodne zeznania przesłuchanych w sprawie świadków E. O. (1), M. Z. (2), B. P. (1) choć nie zawierały one okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Uzupełniające znaczenie miał też dowód z przesłuchania w charakterze strony B. T., który do dowód Sąd uznał za wiarygodny, bowiem wyjaśnienia te odpowiadały dowodom z dokumentów jak i zeznaniom świadków.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej wynikała z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (DzU poz. 1800 ze zm).